

Herr Helder (nimmt si Portemonnaie üs em Sack un legt's uf dr Tisch).

Warte Se... do... nämme Se das.

Herr Finot.

Ich!...

Herr Helder.

Nämme Se das... un gehn Se mr üs de-n-Aüge... ich gib's Ihne-n-üs Dank, ass Sie miner Mütter e Dienst hän welle leiste... ich fir mi Theil brüch jetz nit meh...

Herr Finot.

Was nutzt mich das alles, wenn Sie mir nitt verzeihe... wenn ich dr Schlof nimmig ka finde z'Nacht...

Herr Helder (mit tonloser Stimm).

Was g'schäh isch, isch g'schäh... all mi Zorn, mi Hass un mi Verachtung känne nitt 's G'ringste vo mim verschwundene Glick z'ruckriefe... gehn Se-n-in Friede... ich verzeih Ene... (er versteckt si G'sicht in de Händ).

Herr Finot.

Nei, das hätt i jetz doch nitt gläubt, ass es so güet-herzige Mensche-n-uf dr Welt hat... ich ha's miesse prawiere, fir's z'gläuwe (er zeigt uf dr Herr Helder) dà glicht in sim Vater nitt... (uf emol wie umg'wandelt. Freidig) Eh bien... nei!... ich ha's nitt verspielt... 's isch nitt verlore!... g'wunne ha-n-i!... g'wunne ha-n-i!... (er schwingt si Hüet un tanzt im Atelier umme. Züem Herr Helder, wo-n-en verwundert alüegt) ne G'schäftle hat sich presentiert hit... 's isch einzig gsi!... ne G'schäftle, wo viel nitt hätte traue-n-unternämme... eh bien! ich ha's g'wogt un ha reüssiert... ich ha nur miesse Geld ha, fir 's Andere-n-az'ziege... un wenn ich jetz noch kei ganze Millione-n-in de Händ ha, so kunnt dr Rest bol... g'wunne-n-isch se! (er zieht e Päckle Bankezettel üse) do hän Se jetz z'erst emol Ihr

Geld... un do (er zieht e-n-anders üse) isch ebbes fir d'Interesse un fir dr Kummer, wo-n-ich Ihne g'macht ha...

Herr Helder (verwundert).

Was soll das heisse?... (er macht e-n-abwehrende Bewegung).

Herr Finot.

Oh!... Sie derfe's näh... 's isch ehrlich g'wunne... un Sie derfe mr jetz nit meh refüsiere... bin ich denn nitt Ihre-n-Oncle?...

Herr Helder.

Isch's e Traum oder isch's d'Wirklichkeit?... O Elise... Elise... worum bisch Dü furt!...

Herr Finot (schlat si an d'Stirne).

Oh! ich dummer Narr!... d'Haüptsach vergiss i! (er läuft an d'Thüre-n-un macht se-n-uf. Dr Herr Fix un 's Elise kämme-n-ine).

VII. Uftritt.

D'Gliche, Herr Fix un Elise.

Herr Helder (streckt d'Arme-n-üsander).

Elise!...

Elise.

Emil!... (se umarme enander).

Herr Fix (züem Herr Finot).

Was isch denn jetz das eigentlig fir e G'schichte mit dem Geld... un worum mache Se-n-uns do-n-eso z'warte vor dr Thüre?...

Herr Finot (freidig).

Merke Sie's denn nitt?... 's isch fir im Herr Helder e-n-Iwerraschung z'mache... un Ihne-n-o, Herr Fix...